ΤΡΙΤΗ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΡΕΒΕΓΙΟΝ
ΜΕ ΤΟΝ
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟ
ΣΤΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,
Πληροφορίαι—δηλώσεις τηλ. 43—56. Ὥρα 8—10 μ.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
δι' οἰκίας καὶ καταστήματα
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ :
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,, Ο.Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85, ΤΗΛ. 31—45 59—55 (Παραπλεύρως ΕΒΓΑ)

ΚΑΤΙ ΝΕΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ...
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ & ΡΑΠΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Πατρέως 39, τηλ. 37—19
Θὰ βρῆτε σὲ μιὰ ἀφάνταστη συλλογή:
● ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
● ΕΤΟΙΜΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ (ΠΑΛΤΑ, ΚΑΠΑΡΝΤΙΝΕΣ, ΤΡΕΝΣ — ΚΩΤ)
Ἀδιάβροχα Νάϋλον, κοστούμια, σακκάκια, πανταλόνια ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑ
● ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ — ΓΡΑΒΑΤΕΣ
● ΣΟΥΕΤΙΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
● ΟΛΑ ΤΑ ΥΛΙΚΑ ΔΙΑ ΡΑΠΤΑΣ
Τιμὲς καταπληκτικὲς — Μεγάλη ποικιλία
Ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατάστημα
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ ΚΑΙ ΡΑΠΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Πατρέως 39, τηλ. 37—19

409 ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ νοσοκομείου τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου, ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλησμονήτου ἱδρυτοῦ τοῦ νοσοκομείου καὶ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν ἁπάσας τὰς θρησκευτικὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς Ἀρχὰς ὡς καὶ τὸ Κοινὸν τῶν Πατρῶν, ὅπως τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν μνήμην του.

ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞ.
Ἐπίατρος — Διευθυντὴς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ὑπαπαντῆς (Κ. Καστριτσίου) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΗΛΙΑ Κ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΤΗΜΑΤΙΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Γιαννούλα. Τὰ τέκνα: Μιχαήλ, Κωνσταντίνα Καραγεωργοπούλου, Νικολίτσα καὶ Ἰωάννης Καρατζᾶς. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον 8ην π. μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου Κάτω Σιχαίνων ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λε μήνυμα στοὺς ἀνιχνευτάς του, νὰ ἀναζητήσουν τυχὸν ἐπιζῶντας τῆς τορπιλλακάτου. Παράλληλα ἐνηργοῦντο ἔρευναι ἀπὸ ἀναγνωριστικὰ ἀεροπλάνα, ἀλλὰ κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἦταν φυσικό, διότι οἱ ἄνδρες τῆς τορπιλλακάτου 109 ἔμεναν κρυμμένοι τὴν ἡμέρα κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἦσαν κυκλωμένοι ἀπὸ Ἰάπωνες. Μποροῦσαν νὰ βλέπουν τὰ κτίρια τῆς Κολομπαγκάρα καὶ τῆς Γκίζο. Ἦσαν λίγα μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἐχθρικὲς φρουρές. Οἱ Ἰάπωνες μπορεῖ νὰ εἶχαν ἰδῆ τὸ σκάφος τους, ὅπως καὶ ὁ Ἤβανς, καὶ νὰ ἀναζητοῦσαν τοὺς ἐπιζήσαντες γιὰ νὰ τοὺς αἰχμαλωτίσουν.

Τὸ πρόβλημα ἀπασχολοῦσε τοὺς ναυαγούς. «Τί θέλετε νὰ κάμουμε, ρώτησε ὁ Κέννεντυ τὸ πλήρωμά του: Νὰ πολεμήσουμε ἢ νὰ παραδοθοῦμε;»

«Νὰ πολεμήσουμε μὲ τί;», ρώτησε κάποιος.

Ποιὸς ἦταν ὁ ὁπλισμός τους; Ὁ Μάγκιρ εἶχε ἕνα ὑποβρύχιο τουφέκι, ὑπῆρχαν ἕξη πιστόλια τῶν 45 καὶ ὁ Κέννεντυ εἶχε τὸ δικό του 38άρι. Ἐπὶ πλέον εἶχαν ἕνα μεγάλο μαχαῖρι, ἕνα μικρότερο καὶ ἕνα σουγιά.

Ὕστερα ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸ αὐτόν, τοὺς ξαναρώτησε τί νομίζουν πὼς ἔπρεπε νὰ κάμουν, ἂν τύχη καὶ φανοῦν Γιαπωνέζοι.

«Οἱ κανονισμοί, τοὺς εἶπε, δὲν ἀναφέρουν τίποτε γιὰ καταστάσεις σὰν τὴ δική μας. Ἀπὸ σᾶς ἄλλοι ἔχουν οἰκογένεια, ἄλλοι ἔχουν καὶ παιδιά. Ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτα. Λοιπὸν τί νὰ κάμουμε;».

Ὁ Μάγκιρ σκέφθηκε ὅτι ὁ Κέννεντυ εἶχε τὰ πιὸ πολλὰ νὰ χάση, λόγω τῆς περιουσίας του. Ὅμως, δὲν ἤθελε νὰ ἐπηρεάση τοὺς ἄλλους. Ὁ Μακμαὸν ἦταν ἐναντίον τῆς παραδόσεως, οὔτε καὶ κανένας ἄλλος. Εἶχαν ἀκούσει τόσα πολλὰ γιὰ τὰ βασανιστήρια ποὺ ἔκαναν οἱ Ἰάπωνες στοὺς αἰχμαλώτους, ἀλλὰ πάλι ρωτοῦσαν πῶς θὰ μποροῦσαν ν' ἀντισταθοῦν. Καὶ αὐτὰ τὰ πενιχρὰ ὅπλατους, θὰ ἐκπυρσοκροτοῦσαν ἄρα γε, ἔπειτα ἀπὸ τόσες ὧρες ποὺ ἔμειναν στὸ νερό; Καὶ πῶς νὰ τὰ στεγνώσουν;

Ὁ Μάουερ εἶπε: «Ἀκοῦστε. Ἂν ἔρθουν, θὰ τοὺς δοῦμε καθὼς θὰ πλησιάζουν. Τότε θὰ κρίνουμε ἂν ἔχωμε καμμιὰ δυνατότητα καὶ πολεμᾶμε. Ἀλλά, ἀνέμφανισθοῦν τρεῖς ἢ τέσσαρες φορτηγίδες μὲ στρατό, ἂς παραδοθοῦμε. Ἄλλως τε, νεκροὶ δὲν πρόκειται νὰ χρησιμεύσωμε σὲ κανέναν».

Προσέθεσε, ὅμως, ὅτι αὐτὸς θὰ ἔκανε ὅ,τι τὸν διέτασσε ὁ Κέννεντυ.

Θὰ περίμεναν λοιπόν... Ἐν τῷ μεταξύ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κομμάτι τῆς καρύδας (ἡ ὁποία διεφυλάχθη σὲ πλαστικὴ θήκη καὶ διετηρεῖτο ἐπάνω στὸ γραφεῖο τοῦ προέδρου Κέννεντυ στὸν Λευκὸ Οἶκο), ὁ σημαιοφόρος Τόμ, ποὺ εὑρίσκετο μὲ τὸ ἕνα μέρος τῶν ναυαγῶν, εἶχε στείλει μὲ ἰθαγενῆ ἕνα γραπτὸ μήνυμα.

Τὰ μηνύματα αὐτὰ τὰ μετέφεραν οἱ ἰθαγενεῖς Μπιούκου καὶ Ἐρόνι, μὲ μεγάλη ὑπερηφάνεια, γιατὶ ἠσθάνοντο τὸν ἑαυτό τους ὡς μέλος τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, σὰν τὸν Κέννεντυ, τὸν Ἤβανς καὶ κάθε ἄλλον.

Μὲ δυνατὸ αἴσθημα εὐθύνης, μπῆκαν στὸ κανὼ καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴ Ρέντοβα, 38 μίλια μακρυά. Πρῶτα σταμάτησαν στὴ Ραραμάνα, ὅπου εἰδοποίησαν τὸν Βενιαμὶν Κέβου, ἰθαγενῆ ποὺ μιλοῦσε ἀγγλικά. Αὐτὸς εἰδοποίησε τὸν Ἤβανς, ὁ ὁποῖος, ὅμως, δὲν μποροῦσε νὰ κάμη τίποτε ἐκείνη τὴν ὥρα, διότι εἶχε μετακομίσει τὸ παρατηρητήριό του καὶ εἶχε εἰδοποιήσει τὴν βάση του ὅτι «κλείνει» μέχρι τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης. Ἀλλά, ἐὰν δὲν μποροῦσε νὰ εἰδοποιήση τὴν βάση, κάτι ἄλλο θὰ μποροῦσε...

Ἔτσι, ὅταν ἡ ὁμάδα τῶν ναυαγῶν, ἔπειτα ἀπὸ μιάάκόμη ἐξαντλητικὴ νύκτα, στὴν προσπάθεια ἐπαφῆς μὲ κανένα ἀμερικανικὸ πλοῖο, εἶχαν πέσει στὴν παραλία τοῦ νησιοῦ τους καὶ ἐκοιμῶντο, τοὺς ἐξύπνησαν κάτι ἰθαγενεῖς. Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς μιλοῦσε ἄριστα τὴν ἀγγλική. Ἀπετάθη στὸν Κέννεντυ καὶ τοῦ εἶπε:

«Ἔχω ἕνα γράμμα γιὰ σᾶς, σέρ».

Ὁ Κέννεντυ ἄνοιξε τὸν φάκελο καὶ διάβασε:

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ.

Πρὸς τὸν ἀνώτερον βαθμοφόρον, ἐπὶ τῆς νήσου Ναουρού.

Μόλις ἐπληροφορήθην περὶ παρουσίας σας εἰς τὴν νῆσον Ναουρού. Σᾶς συνιστῶ ν' ἀκολουθήσητε τοὺς ἰθαγενεῖς ἐρχόμενος πρὸς ἐμέ. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ εἰδοποιήσω διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὰς ἀρχὰς τῆς Ρέντοβα καὶ θὰ δυνηθῶμεν νὰ μελετήσωμεν σχέδιον παραλαβῆς τῆς ὁμάδος σας.

Α. Ρ. ΗΒΑΝΣ

Ὁ Ἤβανς ἔστελλε καὶ τρόφιμα γιὰ τοὺς ἄνδρες τοῦ Κέννεντυ, καθὼς καὶ λίγα φάρμακα, τῶν ὁποίων στ' ἀλήθεια εἶχαν τὴν μεγαλύτερη ἀνάγκη.

Ἐνῶ τὸ ραδιογράφημά του ἔφθανε στὴν Ρέντοβα, σχεδὸν ταυτοχρόνως ἔφθαναν καὶ τὸ μήνυμα μὲ τὴν καρύδα καὶ τὸ σημείωμα.

Κατὰ σύμπτωσιν, ἐνῶ στὴν Ρέντοβα ἐπληροφοροῦντο περὶ τῆς διασώσεως τοῦ πληρώματος τοῦ «PT—109», πλὴν δύο πνιγέντων, ἡ οἰκογένεια τοῦ Κέννεντυ ἐλάμβανε τηλεγράφημα τοῦ ὑφυπουργοῦ Ναυτικῶν, ὁ ὁποῖος «μετὰ λύπης» ἐπληροφοροῦσε ὅτι ὁ ὑποπλοίαρχος Τζὼν Φιτζέραλντ Κέννεντυ εἶχε ἀναφερθῆ «ἀπολεσθεὶς ἐν δράσει».

Ὁ πατέρας τοῦ Κέννεντυ δὲν ἀπεκάλυψε τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα στὴ γυναῖκα του. Ὅταν ἔφθασε ἡ εἴδησις τῆς διασώσεως, ἔτυχε νὰ εἶναι ἐκείνη στὸ τηλέφωνο.

«Ὁ Τζὸκ διεσώθη!», τῆς ἀνήγγειλαν.

«Διεσώθη ἀπὸ τί;», ἀπόρησε ἡ κυρία Κέννεντυ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

—Διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ Κυλικείου τοῦ Δημ. Θεάτρου κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 1963—1964

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ κυλικείου τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 1963—1964, τὴν 28ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἕως 1ην μ. μ. εἰς τὸ Δημαρχιακὸν Κατάστημα καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας παρ' ἡμῖν (Τμῆμα Δημοτικῶν Προσόδων).

Ὁ Δήμαρχος
Ν. Α. ΒΕΤΣΟΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν μας ὅτι ἐγκαινιάζομεν σήμερον τὸ νέον κατάστημά μας ἠλεκτρικῶν εἰδῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 17Α', τηλ. 66—00 κάτωθι πολυκατοικίας Χριστοπούλου.
Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους καὶ πελάτας μας νὰ μᾶς τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των.
Ὥρα ἐγκαινίων 8η ἑσπερινή.
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

12ον

Ὁ ἦχος τῆς γλυκειᾶς ἐκείνης φωνῆς ἀντηχοῦσε μέσα στὴ ψυχή του τόσο παράξενα ποὺ κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἠθ μποροῦσε νὰ πῆ τί αἰσθανόταν.

Ἐστράφηκε πρὸς τὴν κόρη ποὺ ἐμίλησε καὶ ἀπήντησε:

— Δεσποινίς, μὲ παρεξηγεῖτε. Δὲν εἶναι ποὺ θέλω ν' ἀποφύγω τὴ συντροφιά σας, ἀλλ' εἶναι γιατὶ ἕνας στρατιωτικὸς δὲν ἀνήκει ποτὲ στὸν ἑαυτό του. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ θέλω νὰ φύγω.

— Καὶ οἱ τύποι αὐτοί οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ὑποχωροῦν ποτὲ καὶ πρὸ οὐδενός; Ξαναρώτησε ἡ Χρύσα.

Τὸν ἐκυττοῦσε μέσα στὰ μάτια καὶ τὸ βλέμμα της ἦταν τόσο ὡραῖο ὥστε τοῦ φαινόταν πὼς ἔμπαινε μέσα στὴν ψυχή του σὰν ἕνα ὑπερκόσμιο χάδι.

Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ὑπομείνη τὸ βλέμμα αὐτό, πῶς θὰ μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ στὴ μυστικὴ αὐτὴ παράκλησι ποὺ τὴν ἔνοιωθε ἀπ' ὅλα, ἀπὸ τὸν τόνο τῆς φωνῆς, ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ ἐμιλοῦσε, ἀπὸ τὸ βλέμμα ποὺ τοῦ ἔριχνε;

Τὰ ἔχασε καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ὀρῆ καμμιὰ δικαιολογία.

Μέσα στὸ μυαλό του ἐστροφογύριζαν σ' ἕναν τρελλόχορο οἱ σκέψεις.

Δὲν μποροῦσε νὰ σκεφθῆ λογικά, ν' ἀπαντήση στὴν ἐρώτησι ποὺ τοῦ ἔκανε.

Λησμονοῦσε τὰ πάντα, δὲν σκεπτόταν τίποτε. Μόνο μιὰ εἰκόνα ἐκυρίευε τὴ σκέψι του, τὴν καρδιά του, τὴν ψυχή του: Ἡ εἰκόνα της.

Τὸ βλέμμα ἐκεῖνο τὸ ὀνειροπόλο, τὸν ἐμαγνήτιζε, ἡ γλυκειὰ καὶ παθητικὴ ἐκείνη φωνὴ τὸν ἐγοήτευε ἡ ὡραία ἐκείνη κόρη ποὺ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μείνη γιὰ νὰ τῆς κάνη συντροφιὰ δὲν ἦταν ὄνειρο, ἦταν πραγματικότης.

Κι' αὐτός, ὁ λοχίας Κομνηνός, στεκόταν μέσα στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ ἀρχοντικοῦ ἐκείνου σπιτιοῦ καὶ δὲν ἤξερε τί ν' ἀπαντήση.

—Ὄχι, δεσποινίς, ἐψιθύρισε. Οἱ τύποι δὲν εἶναι τόσον σκληροί. Ὑποχωροῦν καμμιὰ φορά.

— Κι' αὐτὴ ἡ «καμμιὰ φορά» δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τώρα; ξαναεῖπε ἡ Χρύσα.

Θυμήθηκε τὸ στρατῶνα, τοὺς συντρόφους του τῶν μαχῶν, τὴν αὐστηρὴ πειθαρχία, τοὺς κανόνες στοὺς ὁποίους ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούη.

Ὅλα αὐτὰ ἦσαν ὅμως τὴν ὥρα αὐτὴ τόσο μακρυὰ ἀπὸ αὐτόν γιατὶ ὅλα ἐσβυναν μπροστὰ στὴ λάμψι ἡ ὁποία θαρρεῖς καὶ ἀκτινοβολοῦσε ἐπάνω σ' ἐκείνη, ἐπάνω στὴ Χρύσα...

Ἐκοκκίνησε, τὰ ἔχασε καὶ μὲ φωνὴ χαμηλὴ ἐψιθύρισε:

— Ἂν ὑπάρχη μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ ξεχάση κανεὶς τοὺς κανόνες τῆς πειθαρχίας, ἀσφαλῶς εἶναι ὅταν βρίσκεται σὲ μιὰ καλὴ συντροφιά.

— Καὶ ἡ συντροφιά μας σᾶς ἀρέσει;

— Μά εἶναι νὰ ρωτᾶτε:

— Ὥστε μένετε;

— Ναί δεσποινίς!

— Τί χαρά! ἔκανε ἐκείνη καὶ χτύπησε τὰ χέρια της ἀπὸ ἐνθουσιασμό.

Ὅταν ἐσηκώθηκαν ἀπὸ τὸ τραπέζι ἦταν ἀργὰ πιά...

Ὁ γέρο-Ἀργυρόπουλος μὲ τὴ μητέρα του ἔμειναν μέσα στὴν τραπεζαρία ξαπλωμένοι στὶς θαθειὲς πολυθρόνες των.

Ἡ Χρύσα ἡ μητέρα της,καὶ ὁ Κομνηνός ἐβγῆκαν στὴ βεράντα. Ἡ νύχτα ἦταν γλυκειὰ μιὰ ἀπὸ τὶς μαγευτικὲς ἐκείνες καλοκαιρινὲς νύχτες τῆς Ἰωνίας.

Ὁ νέος αἰσθανόταν τὴν ψυχή του νὰ πλημμυρίζη ἀπὸ μιὰ μεγάλη χαρὰ καὶ δὲν ἤξερε ἂν ἡ χαρὰ αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ τὴν γοητευτικὴ αὐτὴ νύχτα ἢ ἀπὸ τὴ συντροφιὰ τῆς γλυκειᾶς ἐκείνης κόρης.

Καὶ συνεπαρμένος ἀπὸ τὴ χαρὰ αὐτή, ἐψιθύρισε:

— Τί ὡραία ποὺ εἶναι ἡ πατρίδα σας...

— Ἀλήθεια, σᾶς ἀρέσει ἡ Σμύρνη; ρώτησε ἡ κυρία Ἀργυροπούλου, εὐχαριστημένη ποὺ ἄκουγε τὸν Ἀθηναῖο λοχία νὰ ἐπαινῆ τὴν πατρίδα της.

— Εἶμαι κατενθουσιασμένος ἀπ' αὐτήν, ἀπήντησε ζωηρὰ ἐκεῖνος. Εἶναι τόσο ὄμορφη καὶ τὸ κλίμα της εἶναι τόσο γλυκὸ ὥστε μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω μιὰ καινούργια Ἀθήνα Ὁ οὐρανός, τὰ βουνά, ἡ θάλασσα,ὅλα μοῦ θυμίζουν τὴν Ἀττική μας.

— Φαντάζομαι πόσο θὰ εἶναι ὡραία γιὰ νὰ τὴν ἐκθειάζετε τόσο πολύ, εἶπε ἡ κυρία Ἀργυροπούλου.

— Ναί, εἶναι πολὺ ὡραία, εἶναι τὸ ὡραιότερο μέρος τοῦ κόσμου, ἀπήντησε ὁ Κομνηνός, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἐχαρακτήριζε. Δὲν τὴν ἔχετε ἐπισκεφθῆ ποτέ σας κυρία μου;

— Ὄχι δυστυχῶς. Ὁ σύζυγός μου μόνον ἔχει ζήσει ἀρκετὰ χρόνια στὰ νειάτα του ἐκεῖ καὶ συχνὰ μοῦ μιλάει μὲ νοσταλγία γι' αὐτήν.

— Πραγματικά, ὅποιος τὴν γνωρίζει δὲν τὴν ξεχνάει ποτέ του πιά.

— Καὶ οἱ Σμυρνιοί πῶς σᾶς φαίνονται; ρώτησε μὲ πονηρία ἡ Χρύσα ἐπεμβαίνουσα στὴ συζήτησι.

— Δὲν ἔχω σχετισθῆ ἀκόμη μὲ σμυρναϊκούς κύκλους, ἀπήντησε ὁ λοχίας σοθαρά. Τὸ πρῶτο σπίτι ποὺ ἐγνώρισα εἶναι τὸ δικό σας. Ἂν κρίνω ὅμως ἀπὸ τὴν οἰκογένειά σας, οἱ πρῶτες μου ἐντυπώσεις εἶναι ἐνθουσιαστικές.

Ἡ Χρύσα ὅμως ἐφάνηκε σὰ νὰ ἤθελε νὰ τὸν ρωτήση γιὰ κάτι ἄλλο.

Καὶ μὲ φωνὴ στὴν ὁποία προσπάθησε νὰ δώση ἕνα τόνο φυσικότητος, ξαναρώτησε:

—Καὶ οἱ Σμυρνιοποῦλες πῶς σᾶς φάνηκαν; Μοιάζουν μὲ τὶς Ἀθηναῖες;

Ὁ Κομνηνὸς τὴν ἐκύτταζε στὰ μάτια, σὰ νὰ ἤθελε ν' ἀντιληφθῆ τὸ σκοπὸ τῆς ἐρωτήσεώς της.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλιγόλεπτη σιωπή, ἀπήντησε.

— Νὰ σᾶς πῶ, δεσποινίς. Τὶς δυό-τρεῖς μέρες αὐτὲς ποὺ εἶμαι στὴν πόλι σας, ἂν καὶ δὲν ἐγνωρίστηκα μὲ Σμυρνιοποῦλες, εἶδα ὅμως ἀπὸ αὐτὲς ἀρκετὲς στοὺς δρόμους, στὰ μαγαζιά, στὰ κέντρα. Ἡ ἐντύπωσις μουεἶναι ὅτι δὲν μοιάζουν μὲ τὰ κορίτσια τῆς Ἀθήνας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΓΡΑΝΑΔΑ
Ἡ καλλίτερη φωνὴ τῆς Ἀθήνας
ΣΟΥΛΑ ΒΑΛΗ
Κοντά σας τὸ μοντέρνο κουϊντέτο
Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
Ξεφάντωμα, χορὸς καὶ τραγεῦδι μέχρι πρωΐας
ΓΡΑΝΑΔΑ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΝΕΑΣ ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ. ΤΗΛ. 46—81

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. θὰ τελεσθῆ εἰς τὸν ἐν Βραχνεΐκοις ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Βασιλείου ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Βραχνεΐκων, μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Κοινότητος

ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΘΑΝ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας πατέρα, ἀδελφόν καὶ θεῖον

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ Β. ΝΙΑΡΟΝ
ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ —ΕΤΩΝ 52

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 19.

Τὰ τέκνα: Βασίλειος καὶ Λαμπρινὴ Νιάρου, Φάνης Νιάρος. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος καὶ Θεοδώρα Νιάρου, Ἀγγελικὴ χήρα Σπ. Περλέγκα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι: Ζαΐμη —Κανακάρη 40, τηλ. 43—67, Ναύπακτος: Τζαβέλα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, θυγατρός, ἀδελφῆς καὶ ἀνεψιᾶς

ΝΙΤΣΑΣ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Γεώργιος Καράβολας. Οἱ γονεῖς: Μαρία Καράβολα, Γεώργιος καὶ Δέσποινα Κωνσταντινοπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Εὐάγγελος καὶ Κώστας Καράβολας, Δημήτριος καὶ Ἑλένη Κωνσταντινοπούλου, Ἀνδρέας καὶ Νίκη Τσαγκαρίδη, (ἐν Κύπρῳ), Ἀθανάσιος καὶ Τασία Μητσοπούλου, Μαρία, Ἀντώνιος καὶ Κωνσταντῖνος Κωνσταντινόπουλος, Ἰάκωβος καὶ Χριστίνα Μαλαγκωνιάρη. Οἱ θεῖοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας μητρός, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα. Ἡ ἐγγονή. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ζωοδόχου Πηγῆς (Περιβόλας) ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς σεβαστῆς μας μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΠΑΝΑΓ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1963
ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

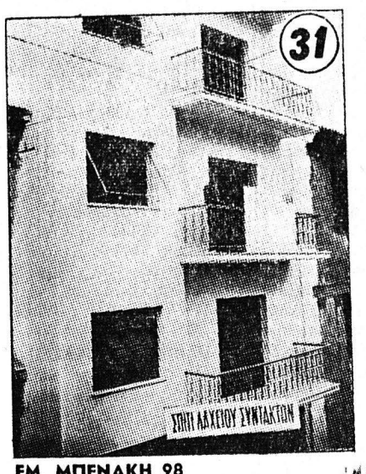

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 98
ΟΡΟΦΟΣ Α' ΔΩΜΑΤΙΑ 4

ΑΧΑΡΝΩΝ 112
ΟΡΟΦΟΣ Β' ΔΩΜΑΤΙΑ 4